

Sygn. akt VI GC 2639/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Supińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Denc

po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2020 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. W.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda M. W. kwotę 1 300 złotych (jeden tysiąc trzysta złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lutego 2019 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda M. W. kwotę 1 473,15 złotych (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt trzy złote piętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda M. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 43,58 złotych (czterdzieści trzy złote pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych wypłaconych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 566,73 złotych (pięćset sześćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych wypłaconych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI GC 2639/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 sierpnia 2019 roku powód M. W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 400 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lutego 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 23 stycznia 2019 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) należący do M. W.. Sprawca kolizji w dacie zdarzenia posiadał umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, który wypłacił z tego tytułu odszkodowanie. Poszkodowany naprawił swój samochód za wypłaconą kwotę, wartość kosztów naprawy nie stanowi zaś przedmiotu sporu. Pozwany nie uwzględnił natomiast, że w wyniku szkody z dnia 23 stycznia 2019 roku nastąpił ubytek wartości pojazdu poszkodowanego. Powód zwrócił

się o oszacowanie rynkowego ubytku wartości pojazdu. W wycenie oraz arkuszu ustalenia rynkowego ubytku wartości pojazdu numer (...) z dnia 11 marca 2019 roku wskazano, że rynkowy ubytek wartości pojazdu wynosi 1 400 złotych brutto. Pozwany wypłacając odszkodowanie, nie uwzględnił owego ubytku będącego normalnym następstwem szkody i nie uścił powyższej kwoty mimo wezwania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 października 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 5770/19 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. domagał się oddalenia powództwa podnosząc, że w praktyce przy ustalaniu zasadności roszczenia o rekompensatę rynkowego ubytku wartości oraz szacowaniu jego wysokości najpowszechniej wykorzystuje się Instrukcję Określenia Rynkowego Ubytku Wartości (...) numer (...) z dnia 12 lutego 2009 roku, którą zatwierdzono do stosowania w Stowarzyszeniu (...) i (...).

Pozwany wskazał przy tym, że szkoda z dnia 23 stycznia 2019 roku była piątą szkodą (o charakterze kolizyjnym) pojazdu uszkodzowanego marki K. o numerze rejestracyjnym (...), a więc nie kwalifikuje się do wyliczenia rynkowego ubytku wartości. Powyższe oznacza, że nie zostały spełnione przesłanki konieczne do uznania zasadności roszczenia w tym zakresie, tj. nie było to pierwsze uszkodzenie pojazdu o charakterze kolizyjnym, co w konsekwencji wyklucza rynkowy ubytek wartości handlowej tego pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 stycznia 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) należący do M. W..

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne

Decyzją z dnia 22 lutego 2019 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. przyznał M. W. odszkodowanie w kwocie 17 803,55 złotych brutto tytułem pokrycia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

decyzja – k. 7 akt, kalkulacja naprawy – k. 8-15 akt

Na zlecenie M. W. ustalono wysokość ubytku wartości pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 23 stycznia 2019 roku na kwotę 1 400 złotych brutto.

W dniu 21 sierpnia 2019 roku M. W. wezwał (...) spółkę akcyjną z siedzibą w S. do zapłaty powyższej kwoty, jednakże bezskutecznie.

wycena – k. 16-18 akt, arkusz ustalenia rynkowego ubytku wartości – k. 19 akt, wezwanie do zapłaty – k. 23 akt

Pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) przed kolizją z dnia 23 stycznia 2019 roku czterokrotnie brał udział w innych kolizjach, w tym:

- z dnia 06 listopada 2017 roku (zakres uszkodzeń: zderzak przedni – wymiana i lakierowanie, błotnik przedni prawy – lakierowanie naprawcze),
- z dnia 19 czerwca 2019 roku (zakres uszkodzeń: zderzak przedni – wymiana i lakierowanie, osłona zderzaka przedniego – wymiana, wspornik zderzak przedniego – wymiana, zestaw montażowy zderzaka przedniego – wymiana, karata dolna w zderzaku przednim – wymiana, blacha przednia (wzmocnienie czołowe) – wymiana, kondensator klimatyzacji i chłodnica cieczy),

- z dnia 18 września 2018 roku (zakres uszkodzeń: błotnik przedni – wymiana i lakierowanie, zderzak przedni – lakierowanie, zestaw montażowy błotnika – wymiana),
- z dnia 04 października 2018 roku (zakres uszkodzeń: błotnik tylny prawy – naprawa i lakierowanie, drzwi tylne – naprawa i lakierowanie, folia ochronna błotnika tylnego – wymiana, kołpak koła tylnego prawego – wymiana).

wydruk z bazy Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 53-68, 93-108 akt, akta szkody – k. 135, 137 oraz akta szkody numer 2116989/1, opinia biegłego sądowego P. C. – k. 148-194 akt

W wyniku kolizji z dnia 23 stycznia 2019 roku doszło do rynkowego ubytku wartości pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) i wynosi on kwotę 1 300 złotych brutto.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 148-194 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkód, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, wobec czego również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego P. C.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Biegły sądowy na podstawie akt sprawy oraz dokumentów znajdujących się w aktach szkód numer (...), (...), (...), (...) i (...) określił wysokość rynkowego ubytku wartości pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) określonego jako różnica pomiędzy stanem pojazdu sprzed i po kolizji z dnia 23 stycznia 2019 roku, czyli po szkodzie, za którą odpowiedzialność przyjął pozwany, ustalając go na kwotę 1 300 złotych brutto.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 30 czerwca 2020 roku” (data prezentaty: 2020-07-01, k. 204-205 akt) pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. podniósł, że w przedmiotowej sprawie rynkowy ubytek wartości pojazdu nie występuje. Pozwany wskazał, że kluczowe znaczenie ma Instrukcja Określania Rynkowego Ubytku Wartości (...) numer (...) z dnia 12 lutego 2009 roku, która jasno wskazuje, że rynkowy ubytek wartości jest szacowany jedynie dla pierwszego zdarzenia o charakterze kolizyjnym. Tymczasem pojazd poszkodowanego uczestniczył w czterech tego typu zdarzeniach, a to którego dotyczy niniejsze postępowanie, jest piąte. A zatem oczywistym jest, kierując się powyższą instrukcją, że nie mamy do czynienia z rynkowym ubytkiem wartości. Pozwany wskazał, że biegły sądowy stwierdził, że rynkowy ubytek wartości w przedmiotowym przypadku zachodzi, ponieważ kryteria ujęte w instrukcji są niesprawiedliwe, przy czym ocena biegłego sądowego nie jest poparta żadnymi aktami prawnymi, czy ogólnie przyjętymi wytycznymi, a jedynie osobistymi przekonaniem.

Powyższe pismo nie zawierało żadnych zastrzeżeń do dokonanych przez biegłego sądowego wycień co do wartości pojazdu na dzień każdej szkody, czy wysokości rynkowego ubytku wartości pojazdu po każdej szkodzie, lecz stanowiło próbę forsowania przez pozwanego poglądu o bezwzględnie obowiązującym charakterze przedmiotowej instrukcji wykluczającym rynkowy ubytek wartości pojazdu w przypadku pojazdu, który miał kilka kolizji.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wystąpił rynkowy ubytek wartości pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...), a biegły sądowy wyczerpująco wyjaśnił, z jakich względów należy ustalać go bez względu na

liczbę kolizji. Jak wskazał bowiem biegły sądowy taki sposób obliczeń gwarantuje nie tylko równe uprawnienie poszkodowanym, ale jednocześnie ze względu na systematyczny spadek wartości użytkowanego pojazdu uwzględnia różnicowanie wyników zależne od aktualnej ceny pojazdu i łącznej ingerencji w jego strukturę, bez narzuconego odgórnie ograniczenia ilościowego (do nie więcej niż jednej kolizji). Sąd podziela przy tym wniosek biegłego sądowego, że najbardziej miarodajnym kryterium jest ustalenie wysokości ubytku wartości osobno dla każdej szkody w sposób określony w instrukcji dla drugiej szkody, rozszerzając zastosowanie tego algorytmu dla wszystkich kolejnych, bowiem wówczas jedynym ograniczeniem ustaleń dotyczących ubytku wartości pozostaje ekonomia wyznaczając kwotę ekwiwalentu będącego odpowiedzią na rzeczywistą tendencję rynkową, czyli reakcję w postaci spadku ceny pojazdu, w czym właśnie upatrywać należy szkody doznanej przez poszkodowanego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód M. W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 400 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lutego 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem pozostałej części odszkodowania obejmującego tzw. rynkowy ubytek wartości pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 23 stycznia 2019 roku, za którą odpowiedzialność ponosił pozwany jako ubezpieczyciel sprawy szkody.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wskazał, że przy ustalaniu zasadności roszczenia o rekompensatę rynkowego ubytku wartości oraz szacowaniu jego wysokości najpowszechniej wykorzystuje się Instrukcję Określania Rynkowego Ubytku Wartości (...) numer (...), która wyklucza zaistnienie rynkowego ubytku wartości pojazdu w przypadku, gdy – tak jak w niniejszej sprawie – sporna kolizja była kolejną kolizją (piątą).

Zgodnie z art. 822 § 1 i § 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody. Zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Na gruncie orzecznictwa utrwalone jest stanowisko, że odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu może obejmować, oprócz kosztów jego naprawy, czy kosztów najmu pojazdu zastępczego, także sumę pieniężną odpowiadającą różnicy między wartością tego samochodu przed uszkodzeniem i po naprawie (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 12 października 2001 roku, sygn. akt III CZP 57/01). Sąd rozpatrujący niniejszą sprawę podziela powyższe stanowisko. Odszkodowanie z tytułu ubytku wartości pojazdu co do zasady jest należne poszkodowanemu, jednakże winien on udowodnić, że szkoda powyższa powstała oraz jej wysokość.

W tym miejscu podkreślić należy, że niezależnie od oceny zasad zawartych w Instrukcji Określania Rynkowego Ubytku Wartości (...) numer (...), Sąd nie jest związany tą instrukcją, nie jest ona bowiem przepisami prawa powszechnie obowiązującego, lecz jest związany wyłącznie treścią przepisu art. 361 k.c., który statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie

powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę.

Sąd podziela przy tym wniosek biegłego sądowego, że sama konstrukcja algorytmu określania rynkowego ubytku wartości pojazdu przyjęta w przedmiotowej instrukcji wskazuje, że zakres i rodzaj uszkodzeń nie ma zupełnie na niego wpływu, zaś wprowadzona różnica uprawnień niezależna wyłącznie od stopnia uszkodzeń, lecz przede wszystkim od kolejności ich występowania jest zupełnie oderwana od realiów rynkowych i nie znajduje w ocenie Sądu jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia. Zgodzić należy się z biegłym sądowym, że dla potencjalnego kupca pojazdu to nie kolejność występowania zdarzeń jest istotna, a wyłącznie to, co ostatecznie wynika z pełnej historii pojazdu. Nadto biegły sądowy wskazał, że jeśli dysponuje się pełną wiedzą dotyczącą wszystkich kolejnych zdarzeń o charakterze kolizyjnym, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, to można wyznaczyć dla każdej z nich indywidualny ubytek wartości, z zastrzeżeniem, że każdy wyższy od poprzedniego ubytek jest odzwierciedleniem ostatecznego spadku wartości pojazdu i jeśli obniżka wystąpiła już wcześniej, należy ją uwzględnić odejmując ją od kolejnego wyniku. Taki sposób obliczeń gwarantuje nie tylko równe uprawnienie poszkodowanym, ale jednocześnie ze względu na systematyczny spadek wartości użytkowanego pojazdu, uwzględnia zróżnicowanie wyników zależne od aktualnej ceny pojazdu i łącznej ingerencji w jego strukturę, bez narzuconego odgórnie ograniczenia ilościowego (do nie więcej niż jednej kolizji).

W niniejszej sprawie niesporne było, że pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) przed kolizją z dnia 23 stycznia 2019 roku czterokrotnie brał udział w innych kolizjach, w tym:

- z dnia 06 listopada 2017 roku (zakres uszkodzeń: zderzak przedni – wymiana i lakierowanie, błotnik przedni prawy – lakierowanie naprawcze),
- z dnia 19 czerwca 2019 roku (zakres uszkodzeń: zderzak przedni – wymiana i lakierowanie, osłona zderzaka przedniego – wymiana, wspornik zderzaka przedniego – wymiana, zestaw montażowy zderzaka przedniego – wymiana, karata dolna w zderzaku przednim – wymiana, blacha przednia (wzmocnienie czołowe) – wymiana, kondensator klimatyzacji i chłodnica cieczy),
- z dnia 18 września 2018 roku (zakres uszkodzeń: błotnik przedni – wymiana i lakierowanie, zderzak przedni – lakierowanie, zestaw montażowy błotnika – wymiana),
- z dnia 04 października 2018 roku (zakres uszkodzeń: błotnik tylny prawy – naprawa i lakierowanie, drzwi tylne – naprawa i lakierowanie, folia ochronna błotnika tylnego – wymiana, kołpak koła tylnego prawego – wymiana).

Jednocześnie biegły sądowy mając wiedzę o postępowaniach likwidacyjnych prowadzonych po każdej z powyższych kolizji ustalił wartość rynkową pojazdu na dzień jej zaistnienia (które nie były kwestionowane przez żadną ze stron), a także rynkowy ubytek wartości występujący przy każdej z nich ściśle związany z zakresem i kosztem naprawy (także niekwestionowany przez żadną ze stron). I tak:

- wartość spornego pojazdu w dniu 06 listopada 2017 roku (szkoda zarejestrowana pod numerem (...)) wynosiła 45 400 złotych, a rynkowy ubytek wartości – 250 złotych,
- wartość spornego pojazdu w dniu 19 czerwca 2018 roku (szkoda zarejestrowana pod numerem (...)) wynosiła 36 700 złotych, a rynkowy ubytek wartości – 0 złotych,
- wartość spornego pojazdu w dniu 18 września 2018 roku (szkoda zarejestrowana pod numerem (...)) wynosiła 34 900 złotych, a rynkowy ubytek wartości – 0 złotych,
- wartość spornego pojazdu w dniu 04 października 2018 roku (szkoda zarejestrowana pod numerem (...)) wynosiła 34 300 złotych, a rynkowy ubytek wartości – 300 złotych (zmiana o 50 złotych),

- wartość spornego pojazdu w dniu 23 stycznia 2019 roku (szkoda zarejestrowana pod numerem (...)) wynosiła 32 500 złotych, a rynkowy ubytek wartości – 1600 złotych (zmiana o 1 300 złotych).

Sąd podziela przy tym stanowisko biegłego sądowego, że ze względu na charakter poszczególnych kolizji i ograniczenie w niektórych przypadkach do uszkodzeń elementów całkowicie demontowalnych bądź o niewielkim koszcie naprawy w porównaniu do wartości pojazdu, po niektórych kolizjach ubytek wartości w mierzalnej wysokości nie wystąpił, co w ocenie Sądu stanowi dodatkowy argument przemawiający za tym, że ograniczanie naliczania rynkowego ubytku wartości wyłącznie do dwóch pierwszych zdarzeń jest nieuzasadnione. Każdy kolejny ubytek wartości ustalony w różnych okresach nie sumuje się ze sobą, ale różnicuje w odniesieniu do poprzedniego, tzn. ustalony po czwartej szkodzie rynkowy ubytek wartości w kwocie 300 złotych oznacza wzrost spadku o wartość 50 złotych z poziomu 250 złotych ustalonego po pierwszym zdarzeniu kolizyjnym. Podobnie rynkowy ubytek wartości określony po piątej kolizji ustalony na kwotę 1 600 złotych to ujemna zmiana wartości pojazdu z poziomu 300 złotych, a więc o 1 300 złotych brutto w odniesieniu do stanu poprzedniego i ta wartość stanowi o rynkowym ubytku wartości spornego pojazdu po kolizji z dnia 23 stycznia 2019 roku, a więc o szkodzie, jakiej poszkodowany właściciel pojazdu doznał w związku z przedmiotową kolizją, za którą odpowiedzialność ponosił pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody.

W ocenie Sądu powód zdołał zatem wykazać, że z powodu kolizji z dnia 23 stycznia 2019 roku sporny pojazd utracił wartość rynkową, a także wysokość owego rynkowego ubytku wartości określonego przez biegłego sądowego na kwotę 1 300 złotych.

Mając na względzie powyższe Sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. i art. 363 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda M. W. kwotę 1 300 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lutego 2019 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych powyżej Sąd orzekł jak w punkcie drugim wyroku oddając powództwo na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że o ile poszkodowany był uprawniony do obniżenia należnego podatku VAT o 50% kwoty podatku naliczonego, co wypłynęło na zakres odpowiedzialności pozwanego przy odszkodowaniu obejmującym koszty naprawy pojazdu, o tyle w przypadku rynkowego ubytku wartości, z racji odszkodowania dotyczącego szkody w tej postaci, poszkodowany nie ma możliwości obniżenia należnego podatku VAT o jakąkolwiek część kwoty podatku naliczonego, stąd też rynkowy ubytek wartości określany jest kwotą brutto. Wskazać przy tym należy, że nawet w przypadku sprzedaży pojazdu cena będzie uwzględniała rynkowy ubytek wartości i to od ceny będzie istniała możliwość obniżenia należnego podatku VAT o 50% kwoty podatku naliczonego, a nie od rynkowego ubytku wartości tego pojazdu.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 92,86%, a pozwany w 7,14%.

Koszty poniesione przez powoda 1 587 złotych (opłata sądowa od pozwu – 100 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 270 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 200 złotych).

Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 7,38 złotych (koszt notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 473,68 złotych (92,86% z kwoty 1 587 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 0,53 złotych (7,14% z kwoty 7,38 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 473,15 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

W punktach czwartym oraz piątym wyroku na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 roku, poz. 755) Sąd nakazał ściągnąć odpowiednio od powoda i pozwanego kwoty 43,58 złotych i 566,73 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych wypłaconych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa w postaci pozostałej części wynagrodzenia biegłego P. C. przyznanych mu prawomocnym postanowieniem z dnia 22 czerwca 2020 roku (k. 210 akt).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 18 listopada 2020 roku